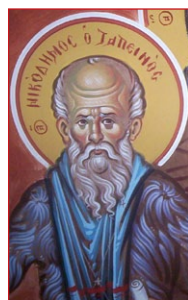

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ὅσιος Νικόδημος ὁ ἐν Μαιμόλα τῆς Καλαβρίας † 12η Μαρτίου 990

Ὁ Ὅσιος Νικόδημος γεννήθηκε στὶς ἀρχὲς τοῦ Ι΄ αἰ. ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς Θεοφάνη καὶ Πανδία, στὴν πόλι Ὑψυχρο (σημ. Τσιρό, Ciro). **Τ**ὰ πρῶτα γράμματα ἔμαθε κοντὰ στὸν Ἱερέα Γαλακτίωνα.

Πολὸν ἔνωρις μετέβη εἰς τὴν Μοναστικὴ πολιτεία κειμένη στὸ Μερκούριον Ὅρος (σημ. δυτ. ὄρος Πολλίνο, Pollino), στὴν Καλαβρία, ὅπου ἐνεδύθη τὸ Ἄγγελικὸν Σχῆμα ἀπὸ τὸν Ὅσιο Φαντῖνο (Μνήμη: † 24η Ἰουλίου, **βλ. ἐδῶ**) –τὴν ἴδια περίπου ἐποχὴ στὴν περιοχὴ αὐτὴ ἀσκήτευαν καὶ ὁ Ὅσιος Νεῖλος ὁ Καλαβρός, τοῦ Ροσσάνο (Μνήμη: † 26η Σεπτεμβρίου, **βλ. ἐδῶ**) καὶ ἄλλοι μεγάλοι πατέρες τοῦ ἰταλο-ελληνικοῦ Μοναχισμοῦ.

Ἀπὸ ἔνωρις, ὁ Ὅσιος διακρίθηκε γιὰ τὴν αὐστηρὴ ἀσκητικὴ του

Τὸ Μερκούριον Ὅρος.

Ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου, στὸ ὁμώνυμο Ὅρος.

βιοτή: ἦταν σπηλαιώτης, ἀνυπόδητος καὶ ἐνδεδυμένος προβιά.

Ὅταν ὠρίμασε στὴν πνευματικὴ ζωὴ καὶ ἀφοῦ ποθοῦσε περισσότερὴ ἡσυχία, ἐγκατέλειψε τὸ Μερκούριον καὶ μετέβη στὸ Ὅρος Κελλεράνο (Cellerano ἢ Kellerano, σημ. Ὅρος Ἁγίου Νικοδήμου) στὴν περιοχὴ τοῦ Λόκρι-Τζεράτσε (Locri-Gerace).

Μετ' ὀλίγον ἀναγκάστηκε νὰ ιδρῦσῃ μία Λαύρα γιὰ τοὺς πολυάριθμους μαθητές, οἱ ὁποῖοι προσέτρεχαν πλησίον του καὶ ἐπιθυμοῦσαν τὴν καθοδήγησί του στὴν Μοναχικὴ ζωὴ. Σύντομα, ὅμως, ὅλοι ἀναγκά-

στηκαν νὰ καταφύγουν σὲ ἄλλα ἀσφαλέστερα Μοναστήρια, λόγῳ τοῦ φόβου τῶν Σαρακηνῶν, οἱ ὁποῖοι λεηλατοῦσαν τὴν περιοχὴ.

Ὁ Ἅγιος, μετὰ ἀπὸ μία σύντομη διαμονὴ σὲ μιὰ Μονὴ στὸ Τζεράτσε (Gerace), βρῆκε ἕναν ἡσυχαστικὸ τόπο κοντὰ στὴν Μαμμόλα (Mammola), στὸ Ὅρος Κελλεράνο (σημ. Ὅρος Ἅγιος Νικόδημος), ὅπου ἱδρυσε τὴν Μονὴ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Ἐκεῖ ἐπέρασε τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του, ἕως τῆς μακαρίας Κοιμήσεώς του τὴν 12ῃ Μαρτίου τοῦ 990 σὲ ἡλικία 90 ἐτῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 70 πέρασε στὴν μοναχικὴ ἄσκησι.

Ὁ Τάφος του ἀπέκτησε μεγάλη φήμη, λόγῳ τῶν πολλῶν θαυμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπιτελοῦσε καὶ οἱ Νορμανδοὶ ἔκτισαν ἐκεῖ μεγάλο Ναὸ καὶ Μοναστήρι, στὸ ὁποῖο παρεχώρησαν πολλὰ προνόμια. καὶ τὸ ὁποῖο ἐπαιξε πολὺ σημαντικὸ ρόλο τόσο ἀπὸ πνευματικὴ ὅσο καὶ πολιτιστικὴ ἄποψι στὴν Καλαβρία.

Τὸ 1580, τὰ ἱερά Λείψανα τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου μεταφέρθηκαν στὴν πόλι Μαμμόλα, ἡ ὁποία καὶ τὸν τιμᾷ ὡς πολιούχο Ἅγιο.

Σήμερα σώζεται τὸ «Μονοπάτι τῶν Ἑλλήνων» (Sentiero dei Greci, γνωστὸ καὶ ὡς Μονοπάτι San Nicodemo ἢ Μονοπάτι «Seja»): στὴν ἀρχαιότητα, τὸ μονοπάτι ἦταν ὁ σημαντικότερος δρόμος γιὰ τοὺς Λοκροὺς τῆς Μεγάλης

Ὁ τόπος, ὅπου ἐκοιμήθη ὁ Ἅγιος Νικόδημος.

Τὰ Λείψανα τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου.

Ἑλλάδος (Magna Graecia), γὰ νὰ φτάσουν στὸ Τυρρηνικὸ Πέλαγος, στὶς ἀποικίες Μέδμα (Medma, σήμερα Rosarno) καὶ Ἴππόνιον (Hipponion, σήμερα Vibo Valentia).

Τὸ ἀπότομο καὶ ἀπόκρημνο μονοπάτι διανύεται μὲ τὰ πόδια ἀπὸ πεζοπόρους καὶ πολυάριθμους προσκυνητὲς τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου, οἱ ὁποῖοι ἐκπληρώνουν κάποιον τάμα: ἀφοῦ φθάσουν στὸ παρεκκλήσι τοῦ Ἁγίου, ἐπιστρέφουν στὴν Μαμμόλα ἀκολουθοῦντες τὴν ἴδια διαδρομὴ. Ἀὐτὰ τὰ προσκυνηματα στὸ ἱερὸ τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου γίνονται κυρίως, κατὰ παράδοσι, τὶς Παρασκευὲς τοῦ Ἰουλίου καὶ τοῦ Αὐγούστου κάθε ἔτους.

*Τῶ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῶ, τῶ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.*

Ἀμήν!

(*) Βλ. <https://www.facebook.com/> καὶ <https://en.wikipedia.org/>. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.
• • Ὁ ἑλληνικὸς Βίος τοῦ Ἁγίου σώζεται στὸ χειρόγραφο cod. Mess. Gr. 30.
ff. 245-50.

Σπήλαιο Άγιου Φαντίνου.
Όρος Κελλεράνο.

Έρείπια τής Μονής
του Όσιου Νικοδήμου.
Όρος Κελλεράνο.

Τρεις σταυροί στην πλαγιά
του Όρους Κελλεράνο,
μέ κατεθύννσι προς τὸ
Τυρρηνικό, τὸ Ἴόνιο
καὶ τὸ Ἱερὸ τής Μονής.